

прѣдложи на Давида ново условіе, сирѣчь да убіе сто Филистимляны. Завистливыйтъ царь прѣдложи туй съ надѣжда че дързскій момъкъ лесно ще са затрые. Но са излъга въ надѣждытъ си, защото Давидъ, като уби двѣстѣ Филистимляны, върнѣ са невредимъ и тѣй са ожени за втората дъщеря на царьтъ. (Царс. Я. 1. ѡ. 1—.).

§. 114. *Саулъ са опитва много пѣти да убіе Давида.*

Умразата на Саула растѣше катадневно, подклаждана отъ завистъ. За туй той явно вече искаше смъртьта на Давида и са опита да го пониже съ коніето си. Но Давидъ са отклони и избѣгнѣ отъ смъртний ударъ. Послѣ Саулъ даде заповѣдь и на Ионаана да убіе Давида; но той не рачи да послуша незчеловѣчната бащина си заповѣдь, а още и съ сълзы молѣше баща си да са остави отъ туй лошо намѣреніе. Подирь туй Саулъ проводи коніеносцы да убѣжтъ Давида въ кѣщата му прѣдъ жена му. Но тя спуснѣ мѣжа си отъ прозорецътъ и тѣй го отърва отъ смъртьта. (Царс. Я. 1ѡ. 1—.).

§. 115. *Давидъ гоненъ отъ Саула, щади го.*

Давидъ, като глѣдаше че Саулъ е неукротимъ къмъ него, оттегли са въ пустынята. А Саулъ отиде да го гони; но Давидъ съ Божіята помощ не само избѣгнѣ отъ рѣцѣтъ на враговетѣ, но и на самага Саула много пѣти животътъ спасе. Защото въ пустынята имаше една широка пещера, вѣтрѣ въ която са крыеше Давидъ съ послѣдователитѣ си; случи са